

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΤΣ ΙΤΑΛΟΤΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΤΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

i. "Η επιστροφή της Συνομοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς από τις στάχτες"

Μόνο εκείνη την στιγμή που η τάση μας για ελευθερία ενώνεται πάλι με την δράση καταφέρνουμε να βιώσουμε την αναρχία στο εδώ και στο τώρα. Δυστυχώς το όνειρο που κουβαλάμε στις καρδιές μας παραείναι μεγάλο για να αποφύγουμε τον κίνδυνο να βρεθούμε μπροστά στον τερατώδη τοίχο της εξουσίας που ορθώνεται προστατεύοντας το κράτος και το κεφάλαιο. Όταν βάζουμε την ζωή μας στο παιχνίδι αναπόφευκτα καταλήγουμε να αντιμετωπίζουμε την σκληρότητα που ενυπάρχει στον αγώνα: φυλακή ή θάνατος.

Nikola Gai, ιταλός σύντροφος
κατηγορούμενος για τον πυρήνα Όλγα-FAI.

Η Συνομοσία Πυρήνων της Φωτιάς – FAI/IRF, σε συνεργασία με τους συντρόφους από τις Συμμορίες Συνείδησης τιμώντας την παλιά και διαχρονική μας φιλία, ανατινάξαμε το αυτοκίνητο της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού Μαρίας Στέφη, ως ένδειξη αυθεντικής αλληλεγγύης στα δέκα φυλακισμένα αδέρφια μας Γιώργο Π., Όλγα, Γεράσιμο, Χρήστο, Μιχάλη, Γιώργο, Χάρη, Θεόφιλο, Παναγιώτη, Δαμιανό που έχουν αναλάβει την ευθύνη για την συμμετοχή τους στην Συνομοσία.

Μετά από δυο περίπου χρόνια σιωπής στην ελληνική επικράτεια, η Σ.Π.Φ. επιστρέφει. Σε κοινό μέτωπο με τις Συμμορίες Συνείδησης, τους πυρήνες της FAI ("αντιφασιστικό μέτωπο", "αλώβητος πυρήνας εκδίκησης", "Μοναχικός Λύκος" κ.α.) και την Σέχτα Επαναστατών, στηρίζουμε και ενισχύουμε την διεθνή συνωμοσία της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας (F.A.I.) – Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο (I.R.F.).

Η βόμβα που τοποθετήσαμε στο όχημα της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού είναι οι πρώτες σταγόνες πριν την καταιγίδα. Όπως είχε γραφτεί άλλωστε στην τελευταία προκήρυξη της Σ.Π.Φ εναντίον του υπουργού Δικαιοσύνης ...

Βέβαια η ανάγκη για στρατηγική είναι τώρα πιο ξεκάθαρη από ποτέ. Ο κεραυνός δεν ταξιδεύει ποτέ σε ευθείες επαναλαμβανόμενες γραμμές. Ξεσπάει αιφνιδιαστικά. Ακόμη και μια φαινομενική 'σιγή', δεν είναι οπισθοχώρηση, αλλά η ησυχία πριν την βροντή.

Τώρα λοιπόν ήρθε η ώρα να κάνουμε πάλι θόρυβο. Θόρυβο ενάντια στην στρατιωτικοποίηση των φυλακών και στις συνεχόμενες εφόδους των ξεφτυλισμένων Ε.Κ.Α.Μ. Θόρυβο για την ιερή εξέταση των συμβουλίων των φυλακών, που οι εισαγγελείς και οι διευθυντές δηλητηριάζουν με ελπίδες τους κρατούμενους, την ίδια στιγμή που οι απορριπτικές αποφάσεις τους για άδειες και αναστολές στοιβάζονται η μια πάνω στην άλλη. Θόρυβο για όλους αυτούς τους ασήμαντους που φορώντας την στολή του δεσμοφύλακα νομίζουν ότι έγιναν εξουσία και δίνουν εντολές. Θόρυβο για την τρομακτική σιωπή της πλειοψηφίας των κρατούμενων που έχει ανταλλάξει από καιρό την ελευθερία και την αξιοπρέπεια με μια δόση πρέζας, με μια πιο 'ευνοϊκή' μεταγωγή, με ένα καινούργιο κινητό... Θόρυβο για την παραταταταμένη σιωπή και αδράνεια ενός 'χώρου' που θέλει να λέγεται αναρχικός αλλά στην ουσία του είναι τόσο μικροαστικός και παρηκμασμένος όσο και ο πολιτισμός της κοινωνίας που υποτίθεται ότι πολεμάει.

ii. Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος πολέμου

Τους τελευταίους μήνες επικρατεί στις φυλακές ένα νέο καθεστώς. Το υπουργείο δικαιοσύνης, οι διευθυντές και οι εισαγγελείς των φυλακών προωθούν το μοντέλο της στρατιωτικοποίησης του "σωφρονιστικού συστήματος". Μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες εφοδοί πάνοπλων ΕΚΑΜιτών σε κελιά κρατουμένων, στα πλαίσια της αναδιάρθρωσης των φυλακών. Δεν είναι λίγες οι φορές που τα κοτόπουλα με τις κουκούλες και την πλήρη αστυνομική εξάρτηση έδειξαν την "μαγκιά" τους χτυπώντας ανρθάπους που φορούσαν χειροπέδες. Στο σωφρονιστικό μπουρδέλο των Γρεβενών τα γουρούνια χρησιμοποίησαν μέχρι και taser – συσκευή ηλεκτρικής εκκένωσης – πάνω στους σιδεροδέσμιους κρατούμενους. Στις φυλακές κορυδαλλού η επιχείρηση εφόδου των σαράντα με πενήντα εκαμιτών έγινε με την "ευγενική χορηγία"

της διευθύντριας Μαρίας Στέφη και της εισαγγελέως Τρούπη, όπου δεν έλλειψαν οι προκλήσεις και οι τραμπουκισμοί, εκ του ασφαλούς.

Ξέρουμε πως ποτέ δεν νυχτώνει εκεί στις φυλακές σας. Εκεί μέσα οι αναμνήσεις γδέρνουν και λησμονεί κανείς πως είναι ο ουρανός δίχως τα κάγκελα και τα συρματοπλέγματα. Αν ο θάνατος είχε το δικό του χρώμα, με αυτό θα έπρεπε να είναι βαμμένες οι φυλακές σας. Γιατί εκεί είναι το βασίλειο του αργού θανάτου που τον νιώθεις κάθε μέρα. Κρέμεται από τους τοίχους στους διαδρόμους, ακούγεται στο κλειδωμα της πόρτας, κλαίει σιωπηλά στα πειθαρχία... Δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσουμε την "κριτική" στο "σωφρονιστικό" σας σύστημα.

Τα έχουμε πει στο παρελθόν όταν τοποθετήσαμε πριν τρία χρόνια μια βόμβα είκοσι κιλών στον εξωτερικό τοίχο των φυλακών Κορυδαλλού. Τα λένε σίγουρα καλύτερα από εμάς, τα φυλακισμένα αδέρφια μας από την Σ.Π.Φ. μέσα από τα κείμενά τους, συμμετέχοντας στον διεθνή διάλογο της FAI-IRF.

Άλλωστε δεν περιμένουμε κάτι καλύτερο από την αυτοκρατορία της εξουσίας που αρωματίζεται με τις "ευγένειες" της δημοκρατίας. Όλοι της οι αξιωματούχοι διεκπαιρώνουν τέλεια το καθήκον τους.

Οι δικαστές καθισμένοι στον αυτοκρατορικό τους θρόνο μοιράζουν ποινές που αμφισβητούν τον επιστημονικό μέσον όρο ζωής του ανθρώπου: «Δις ισόβια»... «Διακόσια χρόνια»... «Ογδόντα χρόνια»... Για αυτούς τα ονόματα των κατηγορούμενων δεν είναι τελικά παρά μικρές ενοχλητικές κηλίδες μελανιού στα χοντρά τους κατηγορητήρια που πρέπει να σβηστούν.

Πιο κάτω βρίσκονται οι διευθυντές των φυλακών. Οι μικροί θεοί των σωφρονιστικών καταστημάτων που πίσω από τα απόμακρα γραφεία τους δίνουν τις εντολές με την αυτοπεποίθηση του "κύρη του σπιτιού". Δικό τους άλλωστε είναι το "μαγαζί".

Δίπλα τους οι εισαγγελείς των φυλακών, το "χέρι του θεού". Η υπογραφή τους ανοίγει τις πόρτες του "παραδείσου" ή της "κόλασης". «Αποφυλάκιση υφ' όρων... απερρίφθη». «Πενθήμερη άδεια... απερρίφθη». «Απερρίφθει»... «απερρίφθει»... «απερρίφθει»... είναι η μόνη λέξη που ξέρουν να λένε. Όμως όλοι αυτοί είναι εχθροί. Από τον εχθρό σου το μόνο που ζητάς είναι ο απόλυτος πόλεμος.

Ο βαρύς πέλεκυς της κριτικής και η ναυτία των αναπάντητων ερωτημάτων πέφτει πάνω στους κατοίκους της χώρας των φυλακών. Πέφτει πάνω στους ίδιους τους φυλακισμένους, η πλειοψηφία των οποίων αποδέχεται παθητικά τον εγκλεισμό της στα κάτεργα της δημοκρατίας. Μακριά από την υποκουλτούρα της επαναστατικής φαντασιακής εικόνας των 'αγωνιστών' κρατουμένων, ως μια οξυμένη προβολή της εδώ διαβίωσης, η πραγματικότητα στις φυλακές ακούγεται τρομακτικά άσχημη: Παθητικότητα... ρουφιανιά... εξατομίκευση... γλύψιμο στην υπηρεσία... μαστούρα... ρατσιμός... θρασυδειλία... αυτολύπηση... ψευτιά...

Κι όμως, αυτός ο αξιολύπητος όχλος μεταμορφώνεται στην στιγμή και γίνεται "μάχιμος" όταν πρόκειται για ένα καπάκι πρέζας, για χρωστούμενα, για δανεικά, για την κυριαρχία της εκάστοτε φυλής. Τότε, η εφευρετικότητα των κρατουμένων θριαμβεύει. Ένα κομμάτι σίδερο γίνεται δολοφονικό μαχαίρι στα πιο επιδέξια χέρια και μια κάλτσα με βαρύδι, όπλο για τον εμφύλιο των κρατουμένων που έμαθαν καλύτερα από εδώ έξω να τρώνε τις σάρκες τους.

Με την ίδια εκπληκτική εφευρετικότητα κρύβουν στα πιο απίθανα μέρη τις πρέζες και τα ναρκωτικά που θέλουν να μεταφέρουν. Κι όμως αυτή η εφευρετικότητα απουσιάζει όταν πρόκειται για εκδίκηση απέναντι σε αυτούς που τους κλειδώνουν και τους στερούν την ελευθερία τους. Πόσοι πρώην και νυν κρατούμενοι ασχολήθηκαν με την πραγματική εκδίκηση απέναντι στους δεσμοφύλακές τους; Πόσοι βρήκαν την διεύθυνση ενός αρχιφύλακα ή έστησαν ενέδρα σε μια εισαγγελέα που πέταξε την αίτησή τους για άδεια ή για αναστολή στον κάλαθο των αχρήστων;

Για αυτό καλούμε τις μειοψηφίες των κρατουμένων που έχουν ακόμα αξιοπρέπεια, να σχεδιάσουν δεκάδες πράξεις εκδίκησης.

iii. Η διεθνής συνωμοσία της FAI/IRF

Εμείς εδώ από την μεριά μας, με την βόμβα στην διευθύντρια των φυλακών Κορυδαλλού συντονίζουμε τις επιθέσεις μας μέσα από το διεθνές δίκτυο της FAI/IRF. Η αρχή έγινε με τα αδέρφια μας στην Χιλή του εξεγερσιακού πυρήνα "Αργυρού" που χτύπησαν την Εθνική Ένωση Σωφρονιστικών Παλλήλων στο Σαντιάγο στις 12 Μαΐου.

Η FAI/IRF, είναι μια διεθνής συνωμοσία των αναρχικών της πράξης, που βάζει φωτιά στις θέσεις άμυνας των ρεφορμιστών κομμουνιστών αναρχικών. Αποτινάσσει την οσμή της μούχλας που έχει κατακάτσει στην αναρχία των αμφιθεάτρων και γεμίζει τον αέρα με την μυρωδιά του μπαρουτιού, της μαύρης αναρχίας, της νύχτας, των εκρήξεων, των πυροβολισμών, των σαμποτάζ. Για αυτό άλλωστε στις πρόσφατες ανακοινώσεις της euoro1 το Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο IRF της FAI και της Συνωμοσίας αποτελεί τον υπ' αριθμόν ένα αναρχικό κίνδυνο.

Η διάχυση και η άτυπη οργάνωση της νέας αναρχίας σε αυτόνομους πυρήνες άμεσης δράσης είναι αυτό που τρομάζει της αστυνομίες όλου του κόσμου. Για αυτό το κράτος και οι εχθροί της αναρχίας δεν ξεχνούν εύκολα τους αναρχικούς μαχητές που βρίσκονται αιχμάλωτοι στην εξουσία των φυλακών τους.

iv. Για τα αδέρφια που λείπουν...

Στην Γερμανία ο σύντροφος Thomas Meyer Folk – αιχμάλωτος για συμμετοχή σε ληστεία με σκοπό την ενίσχυση ανατρεπτικών εγχειρημάτων – ενώ έχει εκτίσει την ποινή του βρίσκεται ακόμα φυλακισμένος. Στην περίπτωση του εφαρμόσαν τον παλιό νόμο της ναζιστικής Γερμανίας σύμφωνα με τον οποίο ο κρατούμενος ακόμα και όταν εκτίσει ολόκληρη την ποινή του, αν εξακολουθεί να θεωρείται «επικίνδυνος για την κοινωνία» μπορεί να συνεχίσει να κρατείται επ' αόριστον... Ο Thomas Meyer Folk, με την ανυποχώρητη στάση του και την άρνησή του να γονατίσει στην εξουσία θεωρείται ακόμα επικίνδυνος για την κοινωνική μηχανή¹.

Την ίδια στιγμή στην Ισπανία βρίσκεται φυλακισμένος ο αδερφός μας Gabriel Pombo da Silva – που μεταφέρθηκε πριν λίγους μήνες από την Γερμανία – και στην Ελβετία ο αδερφός μας Marco Camenisch. Τα δυο αδέρφια μας βρίσκονται αιχμάλωτοι εδώ και πολλά χρόνια στα κάτεργα της δημοκρατίας για την ανατρεπτική και αναρχική τους δράση. Ο Γκαμπριέλ – με πολλούς αγώνες ενάντια στα FIES² – κατηγορείται για την συμπλοκή με μπάτσους στην γερμανική πόλη Άαχεν και ο Μάρκο για οικοσαμποτάζ, απόδραση από φυλακή και ένοπλη συμπλοκή με συνοριοφύλακες. Ενώ λοιπόν έχουν συμπληρώσει την ποινή τους, η διεθνής κρατική μηχανή προσπαθεί να τους κρατήσει ακόμα αιχμαλώτους συνδέοντάς τους με την "υπόθεση Ardire" που εμπνεύστηκε το Ιταλικό κράτος. Μια αστυνομική υπόθεση ενάντια στο δίκτυο FAI/IRF για την οποία μαζί με τον Μάρκο και τον Γκαμπριέλ κατηγορούνται οι φυλακισμένοι ιταλοί σύντροφοί μας Τζιουζέπε «Ρεπε», Στέφανο, Ελίζα, Σέρτζιο, Αλεσσάντρο, καθώς επίσης «υπό έρευνα» τελούν και κάποια από τα αδέρφια μας της Σ.Π.Φ. που βρίσκονται στις φυλακές της Ελλάδας.

Τώρα ο κρατικός μηχανισμός και η δικαιοσύνη του δοκιμάζει παρόμοιες αλημνείες και στην Ελλάδα. Ο αδερφός μας και μέλος της Σ.Π.Φ. Γεράσιμος Τσάκαλος είναι στην κορυφή της μαύρης λίστας ανακριτών και δικαστών. Αυτή την στιγμή βρίσκεται τριάντα και έναν μήνες προφυλακισμένος – το ανώτατο όριο είναι δεκαοχτώ – και του παρατείνουν την προφυλάκιση για άλλους έξι μήνες, χαρακτηρίζοντάς τον «ιδιαίτερα επικίνδυνος». Όμως οι τσαρλατάνοι της δικαιοσύνης κάνουν και νέα πειράματα. Ανοίγουν μιαν άλλη υπόθεση – ληστεία Βελβεντού – και κατηγορούν τον Γεράσιμο ως ηθικό αυτουργό χρεώνοντάς του και άλλη προφυλάκιση. Δηλαδή τον κατηγορούν ως ηθικό αυτουργό για μιαν υπόθεση ληστείας τράπεζας την στιγμή που ο ίδιος ήταν ήδη στην φυλακή. Δεν ξεχνάμε επίσης ότι πέρισυ, όταν έληγε το δεκαοχτάμηνο προφυλάκισής του, τότε ο πατσαβούρης ειδικός εφέτης ανακριτής Μόκκας τον ξαναπροφυλάκισε ενώ ήταν στο νοσοκομείο ώντας απεργός πείνας.

Όλα αυτά ενισχύουν την βεβαιότητα που έχουμε, πιο πολύ ποτέ: Η απελευθέρωση των συντρόφων μας θα γίνει μόνο με την βία, με τα όπλα, με την αναρχική τρομοκρατία και την όξυνση του νέου αναρχικού αντάρτικου πόλης... και τότε αλοίμονο σε όποιον βρεθεί εμπόδιο στον δρόμο της απελευθέρωσης των συντρόφων μας.

v. Όλα συνεχίζονται...

Ο αγώνας δεν τελειώνει επειδή κάποιοι ασήμαντοι κουράστηκαν και τώρα μοστράρουν τα αναρχοπαράσημά τους στην πασαρέλα του βούρκου των Εξαρχείων, ούτε επειδή κάποιοι χέστηκαν από τον φόβο τους και βολεύτηκαν στις καβάντζες και στις ψευτοσυνελεύσεις τους.

Για εμάς δεν υπάρχει μέση οδός. Κάποιος που διακυρρήτει τις αναρχικές του προθέσεις βρίσκεται μπροστά σε ένα αποφασιστικό δίλλημα, είτε να πράξει, είτε να εγκαταλείψει

¹ Στην βουλγαρία ο σύντροφός μας Jack Palfreeman, παραμένει αιχμάλωτος στην φυλακή μετά από συμπλοκή με δεκαπέντε φασίστες που βασάνιζαν έναν Ρομά. Ένας φασίστας έπεσε νεκρός κατά την συμπλοκή και ένας άλλος τραυματίστηκε σοβαρά. Εμείς από την μεριά μας, στέλνουμε στον Jack ένα σινιάλο αλληλεγγύης και μιαν υπόσχεση ότι δεν είναι μόνος του.

² ειδικό καθεστώς κράτησης

την αναρχία για πάντα. Αναρχία από τα μετόπισθεν των καφενείων και των κουτσομπολιών δεν υπάρχει... Ή πράξε ή σκάσε...

Κλείνοντας την προκήρυξη της επανεμφάνισής μας μαζί με τις Συμμορίες Συνείδησης, θέλουμε να αφιερώσουμε την επίθεσή μας με όλη μας την Δύναμη στα αδέρφια μας που κρατούνται αιχμάλωτοι στα κελιά του ιταλικού κράτους και παράλληλα στέλνουμε το συνωμοτικό μας σινιάλο στον Alfredo Cospito και στον Nicolai Gai, οι οποίοι κατηγορούνται για τους πυροβολισμούς εναντίων του R. Adinodfi³, πράξη για την οποία την ευθύνη έχει αναλάβει ο πυρήνας Όλγα - FAI/IRF.

Ο λόγος της συνέπειας από τις αδελφές και τους αδελφούς στον πόλεμο είναι ο μόνος που έχει πραγματική ουσία. Ο λεγόμενος "κοινωνικός" αναρχισμός κάνει τα πάντα για να περιστρέφονται γύρω από το όργανο της συνέλευσης που έχει γίνει πεδίο εξουσίας και ανατροφής μικρών και μεγάλων αρχηγών, των οποίων ο μοναδικός στόχος είναι η αυτοαναφορικότητα. Οι πολιτικάντηδες αναρχικοί κάνουν τα πάντα για να καταπνίξουν, στην γέννησή του, το καινούργιο που κερδίζει έδαφος. Το καινούργιο που κερδίζει έδαφος είναι η πραγμάτωση της άτυπης οργάνωσης...

- Alfredo Cospito

Κουράγιο και δύναμη σε όλους τους συντρόφους που ανώνυμα χτυπούν το κράτος και το κεφάλαιο, κουράγιο σε εκείνους που δίνουν ένα όνομα στην οργή τους, κουράγιο και δύναμη σε αυτούς που δίνουν ζωή στην Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) και στο Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο (IRF). Θα δώσουμε σώμα και ψυχή στην Μαύρη Διεθνή, υπάρχει ένα ολόκληρος κόσμος να καταστρέψουμε... Ζήτω η αναρχία.

- Nicolai Gai

Αδέρφια το ραντεβού ισχύει...

θα επανέλθουμε – πιο σύντομα από ότι περιμένετε...

ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ – FAI/IRF.

Συμμορίες Συνείδησης – Fai/IRF.

Πυρήνας Sole – Baleno.

Η Sole και ο Baleno – η Maria Soledad Kosas και ο Eduardo Massari – ήταν δυο αναρχικοί σύντροφοι που κατηγορήθηκαν την δεκαετία του 1990 για σαμποτάζ και αναρχικές δυναμικές δράσεις. Ο Baleno, "αυτοκτόνησε" στο κελί του. Λίγο καιρό αργότερα η Sole, "αυτοκτόνησε" στο ειδικό καθεστώς «κατ' οίκον» περιορισμού που της είχαν επιβάλλει. Η μνήμη τους ζει μέσα μας, στις σφαίρες μας, στον δυναμίτη μας ...

³μεγαλοστέλεχος πυρηνικής εταιρείας